

பொருளாதார அமைப்பு சார்ந்து இந்தியாவில் நிகழ்த்தப்பட்ட பசுமையப் புரட்சியானது இங்கு வாழ்ந்து வந்த பெண்ணின் வீட்டு வலையையும், வறுமையையும், கஃலி உழைப்பையும் கடுமையாக்கி உள்ளது. நிலத்தில் ஏகாதிபத்தியத் தவேகைக் கான உணவு தயாரிப்பு, மிருகத்தில் ஏகாதிபத்திய நுகர்வு, காட்டில் ஏகாதிபத்தியத் தவேகைக் கான காடழிப்பு ஆகியவை பெண்களின் சூமையைப் பல மடங்காக்கியது. ஆனால் இது மறைமுகமான ஏகாதிபத்தியத் தாக்குதல் என்பதால் வறும் ஆண்களாக அல்லது உள்ளூர் ஆட்சியாளராகக் காட்டுவது இன்றைய பல பெண்ணியல் வாதிகள் போல் அல்லது பின்னவீனத்துவவாதிகள் போல் காட்டுவதும், திசை திருப்புவதும் நிகழ்கின்றது. இது எல்லா மனோபாசனம் உலக நாடுகளின் பொதுப் பண்பாகவும் உள்ளது.

காடழிப்பு என்பது காட்டை நோக்கி பெண்கள் விறகுக்காக நீண்ட தூரம் அலைவதை நிபந்தனையாகக் கோருகின்றது. ஆப்பிரிக்கப் பெண்கள் தண்ணீர் மற்றும் உணவதைத் தங்களின் நிறையை விட 20 சதவீதம் அதிகமாகத் தலையில் வைத்து நீண்ட தூரம் சூமந்து செல்கின்றனர். "கிழக்காப் பிரிக்காவிலுள்ள குடிகளில் தன் நிறையை விட இருபது கிலோ ஓர் ஆணினால் சூமக்கக் கூடிய அதிகப் பட்ச எடையாக இருந்தது. ஆனால் அவர்களின் பெண்களோ 5, 10 மலைத் தொலைவிற்குத் தன் நிறையை விட ஐம்பது கிலோ எடையை விறகு சூமந்து வருவது காணப்படுகின்றது. இந்தியாவில் இவ்வாறு 10 மலைத் தொலைவிலிருந்து நீரூம், விறகும் சூமந்து வருவதை இன்றும் காணலாம்; அஸ்ஸாமிலிருக்கும் காசி பெண்கள் இதற்கு குறிப்பிடத்தக்க உதாரணமாகும்;"⁸³

இவ்வூதாரணம் பெண்ணின் உடல் வலிமையைக் கட்டுத்துக்காட்டானதாக இருந்த போதும், சிறுவயதில் இருந்தே பெண்ணின் கபின உழைப்பு இதற்கு வித்திடுவதையும், பெண்ணின் வாழ்க்கைச் சூமையையும் எமக்குக் காட்டுகின்றது. பரிசுவா பெண்ணியல் வாதிகள் உடல் வலிமையைக் காட்டிப் பெருமையையும் அளவாக்கு (நிறையை உடல் வலிமை சார்ந்த உதாரணங்களை இந்நூல் தருகின்றது), இவ்வை அவர்களின் நலனுக்குரிய விசயமாக இருக்கலாம்; ஆனால் பாட்டாளி பெண்ணுக்கு இது வறும் விசயம். பெண்ணால் எல்லாம் முடியும் என்று நிறுவப் போதுமானதாக இருந்த போதும், இதன் பின்னான வாழ்க்கை அவலமானது. சமுதாயச் சூமகைகள் எப்படி பரிசுவா அல்லாத பெண்கள் மீது திணிக்கப்படுகின்றது என்பதை எமக்குத் துல்லியமாகக்

Written by பி.இரயாகரன்

Thursday, 11 January 2001 20:06 -

காட்டுகின்றது. ஒரு பகுதி பெண்களின் வாழ்க்கை என்பது நீண்ட தீரம் அலையைக் கோருகின்றது. இந்தப் பெண்களின் கோரிக்கையைப் பற்றி எந்தப் பரிசுவா பெண்ணியமும் கவலைப்படப் போவதில்லை.

ஒவ்வொரு வர்க்கப் பெண்ணும் தனது சொந்த நலனில் இருந்தே சமீகத்துக்கான கோரிக்கைகளைக் கோருகின்ற போது, அவை மக்கள் விரோதத் தன்மையாகி மற்ற பெண்ணுக்கு எதிராகி விடுகின்றது. பெண்களின் பொதுவான வாழ்க்கைத் தரத்தை உறுதி செய்யாத பொதுக் கோரிக்கைகள், சமீகக் கோரிக்கையாகி விட முடியாது என்பதை நாம் காணமுடியும்;. பெண்களின் வாழ்க்கைத் தரம் என்பது ஒன்றுபட்ட நிலைக்கு நகர்த்தக் கோருவதே மூதன்மையானதும், அடிப்படையானதுமாகும். இது தான் பெண்களை ஒன்று இணைக்கும் மையமாகும்.

ஐரோப்பாவில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள விபச்சாரத்தைக் கோரும் பெண்ணுக்கும், அடிப்படையான தீர்மானம் மற்றும் விறகைக் கோரும் பெண்ணுக்கும் இடையில் ஒன்றுபட்ட சமுதாயப் பார்வை எப்போதும் அபத்தமாகவே இருக்கும்.; சமுதாயத்தின் அடிமட்டப் பெண்களின் வாழ்க்கையை உயர்த்தக் கோரும் கோரிக்கை தான் பெண்ணியத்தின் அடிப்படையான விடுதலைக்கு வழிகாட்டும். ஒவ்வொரு பெண்ணும் பற்றாக்கிய உரிமையை, அடித்தப் பெண்ணுக்கு மறுக்கின்ற எல்லா வரையறுக்கப்பட்ட ஆணாதிக் கமே கோலோச்சும். அடிமட்டப் பெண்ணின் கோரிக்கையை உயர்த்தும் போதே சொந்த விடுதலையைச் சாத்தியமாக்கும்.

ஐரோப்பியப் பெண்ணும், பரிசுவா பெண்ணும் (மீனாட்சி உலகத்தில் உள்ள பரிசுவா பெண்) மீனாட்சி உலகப் பெண்ணுக்காகச் சொந்த நாட்டை எதிர்த்துப் போராடும் போதே, அது சாராம்சத்தில் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பாகின்றது. அது மீனாட்சி உலக நாட்டைப் பெண்களை மட்டுமல்ல, சொந்த நாட்டைப் பெண்களையும் விடுவதற்கும்;. ஆனால் எதிர்த்தத்தில் ஐரோப்பியப் பெண்ணும், பரிசுவா பெண்ணும் மீனாட்சி உலகப் பெண்ணின் கோரிக்கையை மறக்காமாக மறுத்தபடி தான், சொந்த நாட்டைக் கோரிக்கையை (இதைக் கட்ட மீனாட்சி உலகப் பெண் மீது ஏகாதிபத்திய நாட்டைப் பெண்ணியம் மறக்காமாகத் தனது பொருளாதாரப் பலத்தில் இருந்து திணிக்கின்றது.), மீனாட்சி உலகப் பெண்ணின் சமூகநீதி கிடைத்த அடிமையான நலனில் இருந்தே எழுப்பப்படுகின்றது. மீனாட்சி உலக நாடுகளில் பெண்களின் மீதான சமூக மற்றும் சூரண உலகம் தான்.; ஐரோப்பியப் பெண்ணின் இன்றைய நிலையைத் தோற்றுவித்தது. இந்த உண்மையைக் கண்டு போராடாத பெண்ணியம் ஏகாதிபத்திய ஆணாதிக் கமாகும்.

Written by பி.இரயாகரன்

Thursday, 11 January 2001 20:06 -

ஐக்கிய நாட்டு நிதி நிறுவனத்தின் பத்திரிக்கையாகிய போப்பலக் குறிப்பொன்றின் படி, ஆப்பிரிக்க-ஆசிய-பசுபிக் பிராந்தியப் தொழிலாளர் வர்க்கப் பெண்கள் வாரம் ஒன்றுக்கு ஆண்களை விட அதிகமாக 12 மணி நேரம் கடும்பையாக உழைப்பதாகவும், இப்பெண்கள் கடந்த பத்து வருடத்துக்கு முந்திய வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பேண, வாரம் ஒன்றுக்கு 60 முதல் 90 மணிநேரம் உழைக்க வேண்டிய அளவுக்கு வறுமையை விதியாகி, கடந்த கால வாழ்வையும் இழந்து போய் உள்ளனர். பித்தமாக வளர்ந்து வரும் ஜனநாயக உலகமயமாதல் சலுவலத்தின் விளைவுதான் இது.

இன்று இந்தியாவில் பசுமையப் புரட்சியின் பின் பெண்கள் நீரூக்காகப் பல மலைத் திரும்பி நடந்து சென்றே நீரரசு சகேரிக் வண்டிய அளவுக்கு நிலத்தி நீர்பைப் பாலவையமாகியது ஏகாதிபத்தியம். மலேயம் அது ஏகாதிபத்தியப் பணப்பயிர்களின் ஊடாக அடிப்படை உணவாகத் தேவையை மறுத்துப் பட்டினிக்குள் நகர்த்தி வருகின்றனர்.

"இந்தியாவில் உத்திரப் பிரதேசத்தில் 57 மாவட்டங்களில் 43 மாவட்டங்கள் கடினமான நீர்ப்பற்றாக்குறையில் சிக்கி உள்ளது. கி.பி.1960-இல், நீர்ப்பற்றாக்குறையில் இருந்த கிராமங்கள் கி.பி.1972-இல், இரு மடங்கானது. ஹமீர்பூரில் முதலில் மாட்டு வண்டியில் நீர்க்கொண்டு வரப்பட்டது. பின் அது நிறுத்தப்பட்ட நிலையில், இன்று பெண்கள் 15 முதல் 20 மலைத் திரும்பி நடந்து சென்றே நீரரசு சகேரிக் கின்றனர். தார்கூலா மாவட்டத்தில் நீர்ப்பற்றாக்குறையால் அங்கு உள்ள எந்த ஆணையும் பெண் திருமணம் செய்ய தயாராக இல்லை. திருமணம் செய்தால் நீரின் தடேதல் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப இரட்டிப்பாகத் தேவைப்படுவதுடன், அதைப் பெண்களே சகேரிக் வண்டிய வலையைச் சூமையையும், வாழ்க்கைத் தியாகத்தையும் செய்கின்றனர்.

மத்தியப் பிரதேசத்தில் அனாதைத் தாடங்களிலும் நீர்ப்பற்றாக்குறையில் சிக்கியுள்ளது. இது ஏற்பட்ட கி.பி.1975-இக்கும் கி.பி.1982-இக்கும் இடையில் 18 இலட்சம் ஹகெட்ரே காட்கள் அழிக்கப்பட்டன. சில இடத்தில் ஒரு குடம் தண்ணீர் 10 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகின்றது. தண்ணீர் கொள்ளையடிப்பதைத் தடுக்க பொலிஸ் பாதுகாப்பு வழங்குவது அவசியமாகின்றது. ஏன் நாகரிகமான கி.பி.2000 ஆம் ஆண்டில் கட்டி இந்து வானரங்களின் ஏகாதிபத்தியத் தரக் ஆட்சியில், "கூஜராத் மாநிலத்தின் 26 மாவட்டங்களில் 17-இலும், இராஜஸ்தான் மாநிலத்திலுள்ள 32 மாவட்டங்களில் 27-இலும், ஆந்திராவில் 18 மாவட்டங்களிலும் பஞ்சமும், வறட்சியும் தலைவிரித்தாட்கின்றது."6 அண்ணளவாக 9 கோடி மக்கள் நீர் இன்றி நீரூக்காக அலையவைத்துள்ளது சூறையாடும் உலகமயமாதல். ஏகாதிபத்தியக் கொள்ளைக்காகக் காட்களை அழித்தும், ஆறுகளின் போக்கைச் சிதைத்தும், பணப்பயிருக்காக நிலத்து நீரை உறிஞ்சிய வறண்ட பட்டியில், மக்களை நீர் இன்றியே கொண்டு போடும் ஜனநாயகத்தின் இடம் கம்யூனிஸ்ட்டுகளைத் தவிர, யாரும் புலம்புவது கட்ட இல்லை

இந்தியாவில் இன்றைய காலத்தை மிக துல்லியமாக நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

"ஓலகம் அப்ப இருந்தது மாதிரி
இப்ப இருக்கா
ஆத்திலே தண்ணி மோந்து
ஆகாசம் தீர்ந்தது அந்தக் காலம் - இப்ப
கூழாயடி தண்ணி வணைபி
கூடுமிசை சண்டை போடுறோம் இந்தக் காலம்"12

தண்ணீர் பற்றாக்குறை இயற்கை அழிப்பில் தொடங்கி சிறையாடும் போது, பண்களிடையே புதிய சண்டையை ஏற்படுத்துகின்றது. அத்துடன்; கூழாயடி நீண்ட நேரம் இதற்காகக் காத்துக் கிடந்து, போராட வகைக்கின்றது. இது சூற்றுவட்டார உறவையே சிதைக்கின்றது.

ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரத்தைக் கட்டியமைக்க, உலகவங்கி கட்டளைப்படி செயல்பட்ட எத்தியோப்பிய என்ற ஆப்பிரிக்க நாடு பஞ்சத்தால் 10 இலட்சம் மக்களாகக் கொன்றது. மேலும் 80 இலட்சம் மக்களைப் பாதித்தது. இதற்கு முக்கிய காரணம் ஆவாஷ் நதியின் குறுக்கே கட்டப்பட்ட அணைகள் ஆகும். பணக்கார எத்தியோப்பியர்கள், டச்சுக்காரர்கள், இத்தாலியர்கள், இஸ்ரேலியர்கள் மற்றும் ஆங்கிலேயர்களின் கம்பனிகள் கரும்பு, பருத்தி மற்றும் வாழைப்பழச் சாகுபடிகளில் கொள்ளை லாபம் பெற, இவ்வணைகள் நீரவைங்கின."5 (சூரூக்கப்பட்ட என் குறிப்பு)

உலகில் 280 கோடி மக்கள் குடிக்கச் சூத்தமான தண்ணீர் இன்றி தவிக்கின்றனர். இப்படியிருக்க உலகில் மனித உரிமைக்காக வீணாகக் கண்ணீர் வடிய அழுவவர்களும் சரி, பின்னவீனத்துவ எடுப்பிடிகளும் சரி உலகவங்கியின் ஏகாதிபத்திய நுகர்வுக்கும், கொழுத்தப் பணத்திரட்டலுக்கும், எத்தியோப்பியாவில் பத்து இலட்சம் மக்கள் பட்டினியால் கொல்லப்பட்டதையிட்டு ஒரு சொட்டுக் கண்ணீரும் வடித்ததில்லை. மாறாக ஓடும் வர்க்கங்களான எதிர்த்து ஓடும் கப்பல்களும் வர்க்கம் போராடும் போது, அதை மனித உரிமை மீறலாக ஜோடித்து சிறைப்பதில் கண்ணீரும் கருத்துமாக ஏகாதிபத்தியத்துக்காகச் சவேசைச் செய்வ வெடிகப்பட்டதில்லை.

உலகில் வறுமையைக் குறைக்கக் காரணம் அதிக ஜனத்தொகையும்தான், உணவு இன்மையும்தான் என
திரித்துக் காட்டுகின்றனர். ஆனால் உண்மை நிலை என்ன?13

அட்டவணை: 3-இல் காணலாம்.

தனிநபருக்கான	மொத்த உற்பத்தி	உலகில்
வருடப் பங்கு		
முக்கியமான கிழங்குநான்கு வகைகள்	49.68 கோடி டன்	82.8;
கிலோ		
(உருளாகக் கிழங்கு..)		
முக்கியமான உணவு	171.69 கோடி டன்	286.15
கிலோ		
மீன் வகைகள் (அரிசி, சோளம், கோதுமை)		
முக்கியமான குடிபானம்	1,88,05,000 டன்	1.8
கிலோ		
மீன் வகைகள் (கோப்பி, தேநீர், கொக்கோ)		
எண்ணெய் விதம்	10.41 கோடி டன்	17.35
கிலோ		
நான்கு வகைகள் மீன்	9.62 கோடி டன்	
16 கிலோ		
சீனி	12.12 கோடி டன்	
20.2 கிலோ		
துணி	161.64 கோடி டன்	
269.4 கிலோ		

முதல் மீன் முக்கிய உணவு மற்றும் கிழங்கு சராசரியாக ஒரு நாளாகக் குடியு
விற்பாடு இன்றி ஒரு கிலோவை வழங்குகின்றது. இதனை மீன் உணவுகள் எல்லாம்
சேர்கின்ற போது உணவுப் பற்றாக்குறை என்பது கற்பனையானது. ஆனால் எதார்த்த
வாழ்க்கையில் உணவு மக்களுக்குக் கிடைப்பது கற்பனையாக உள்ளது.

மேலும் இறச்சி, பழம், மரக்கறி, மீன் போன்றவற்றின் உற்பத்தி எப்படிப் பட்டினியைக்
கோரும்? இங்கு ஜனத்தொகையல்ல வறுமையைக் குறைக்கக் காரணம்; மாறாக ஒரு பகுதி மக்கள்

Written by பி.இரயாகரன்

Thursday, 11 January 2001 20:06 -

கட்டத்தினர் மிகையான நுகர்வும், அதன் மீ தான் ஊதாரித்தனமும் தான் வறுமையைக் காரணம். அத்துடன் சூரணடும் வரக்கம், பதுக்கல் வரத்தகம் போல் கடலில் கொட்டியும், நிலத்தில் புதைத்தும், எரித்தும், பதுக்கியும் சந்தைவிலையை உயர்த்த முயல்கின்றன. இதன் மூலம் உணவமைக்களுக்கூப் பற்றாக்குறையாக்கி, விலையை உயர்த்தி பட்டினிக் குள்தளளுகின்றனர். வறுமையை உற்பத்தி செய்வது என்பது சூரணடும் வரக்க நலன்களுடன் தொடர்புடையது. இது மூலதனத்ததைத் திரட்டிக் கொடுக்கின்றது.

ஒரு நாளாகக் கூலிகில் உண்ணப்படும் சில பொருட்களின் அளவை ஆராய்வதன் மூலம் இந்த வறுமையின் மூலத்தை அறிய முடியும். ஒரு நாளாகக் 200 கோடி மூட்டைகள் உண்ணப்படுகின்றன. 16 இலட்சம் டன் சோளத்தையும், 7.27 இலட்சம் டன் உருளாகக் கிழங்கும், 15 இலட்சம் டன் அரிசியும், 300 கோடி டன் தனீ ரயையும் உட்கொள்கின்றனர். சிலவந்தர்கள் பதப்படுத்தப்பட்ட 2.7 டன் மீனான ஒரு நாள் உணவாக உட்கொள்கின்றனர். மனிதன் சராசரியாக 2,000 கலோரி உணவை உண்ண வேண்டியிருக்க, மறே கூ நாட்டவன் 4,000 கலோரி உணவை உண்ணுகின்றான்; அதனேரேம் ஆப்பிரிக்கன் சராசரி 1,800 கலோரி உணவையே உண்ணுகின்றான்;. இது அடி, மலே என வரக்கத் தளத்தில் பிரியும்; போது இதன் அளவு மலேம் அகலமாகும். வறுமையைப் போக்க உணவு இருந்தும், அவை அளவுக்கு மீறி மிதமிஞ்சி நுகரப்பட்டு அழிக்கப்படுகின்றது.

வறுமையை ஒழிப்பு என்பது உலக உற்பத்தியைச் சமமாகப் பகிர்வதில் தொடங்கி, தேவையைக் ஏற்பாடுப்பதன் நோக்கிப் போராடவேண்டும்;. இதுமட்டுமே பண்ணின் வறுமையைக் குறைப்பதற்கு உதவும்.

ஒரு நாட்டில், ஒரு மக்கள் கட்டத்தில், ஒரு கூடும்பத்தில் பசியும் பட்டினியும் ஏற்படின் அது பணிகளையும், கூழ்நத்தைகளையும் அதிகமாகப் பாதிக்கின்றது. ஆணாதிக்கப் பண்பாடு, கலாச்சாரம் இதன் ஊன்று கோலாக ஆணை விட பண்ணையும், கூழ்நத்தையும் கார்மையாக நிரப்பத்தக்கின்றது. இன்று மூன்றாம் உலக நாடுகளில் நீட்டிக் கூப் பட்டினிக் கு ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதார நலன்களே காரணமாகும். தனது தேவையைக், தனது மூலதனக் கூவிப்பூக்கும் மூன்றாம் உலக நாடுகளின் இயற்கை ஆதாரங்கள் சிதைக்கப்பட்டு, அதையொட்டி வாழ்ந்து வந்த மக்கள் கட்டம், கூறிப்பாகப் பணிகளின் ஆதாரமான எஞ்சிய இயற்கை சார்ந்த சமூகச் சொத்துகளை ஏகாதிபத்தியங்கள் கைப்பற்றியுள்ளன. அதாவது வறிய மக்கள் பிரிவூக்கு, கூறிப்பாகப் பணிகளூக்கூம், கூழ்நத்தைகளூக்கூம் அடிப்படையான உணவை வழங்கிய இயற்கை மற்றும் அது சார்ந்த அறிவியல் எல்லாம் சூறையாடப்படுகின்ற இக்காலத்தில் அது பணிகளூக்கூப் பட்டினியையும், கலாச்சாரச் சிதைவையும் வழங்குகின்றது. அத்துடன் பல மடங்கூ வலையைச் சூமையையும் ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதார அமைப்பு

ஏற்படுத்தி ஆணாதிக்கக் கொட்புரத்தபைப் பணைகள் மீது தீ விரமாகியுள்ளது.

வளமான நிலங்கள், நீரின் செறிவான வாழ்விடங்கள் சார்ந்து பணைச் சொந்தத்தில் தனது தவேயையையும், குழந்தைகளின் தவேயையையும் சூயமாகத் தீர்த்துக் கொள்ளக் கூடாது, பொருளாதாரக் கலாச்சாரச் சமீகத் தன்மையை, ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதார உலகமயமாதல் சூறையாடி வருவதையிடும், எந்தப் பண்ணைலவைவாதமும் அந்தப் பணைகளாகக் காண்பது ஒரு சொட்டாகக் கண்ணீரும் விட்டதில்லை. பரிசுவா பணைகள் தமது நுகர்வாப் பண்பாட்டும், கலாச்சாரத்தில் இருந்தபடி ஆணாதிக்கமாகத் தம்மை மாற்றிக் கொண்டு ஆணாதிக்கத்துடன் அதன் பொருளாதாரப் பண்பாட்டாகக் கலாச்சாரத்துடன் முரண்படக்கின்றனவர்களே ஒழிய, இவர்களிடம் ஒப்பிடும் போது அடிமட்டப் பணைகளின் இயற்கை சார்ந்த குறையான ஆணாதிக்கத்துக்கு உட்பட்டவை இயற்கை சார்ந்த பண்ணையத்தபைப் பாதுகாக்கப் போராடவதில்லை.

இந்த இயற்கை சார்ந்த பண்ணைய வாழ்வுகள் என்பது முதலாளித்துவப் பண்ணைலவைவாதிகள் மூன் அர்த்தமற்ற, பெறுமதியற்ற விசயங்களே. அதாவது சூரணமும் வர்க்கம் பணம் பண்ணமுடியாத அனாதைத்தையும் பெறுமதியற்றவை என எப்படி மதிப்பிட்டும், அதைப் பண்பாட்டாகக் கலாச்சாரமாகக் குறிப்பிட்டு, அதையே இன்றைய பண்ணையல்வாதிகள் அடிமட்ட மக்களின் அடிப்படை ஆதாரங்களாகப் பெறுமதியற்றவையாகக் கண்டு ஏகாதிபத்திய வழியில் எட்டி உதக்கின்றனர்.

ஏகாதிபத்தியங்கள் உலக வறுமையை மதிப்பிடும் போது தமது நுகர்வாப் பொருட்களை வாங்க முடியாத மக்கள் கூட்டத்தையே வறுமையாகக் காட்டி, அந்த மக்களின் இயல்பான, இயற்கையைச் சார்ந்த நிறையான அடிப்படை நுகர்வாப் பரித்தி செய்யும் வாழ்வு ஆதாரங்களை மறுத்து, இவை உபரியதைத் திரட்டித் தரமுடியாத ஏகாதிபத்திய வறுமையின் மதிப்பீட்டாகக் காட்டி அழிக்கப்படுவது வகைமாகியுள்ளது. இதே போன்று இன்றைய பண்ணையல்வாதிகள் தமது பரிசுவா பொருளாதாரப் பண்பாட்டாகக் கலாச்சாரத்தில் நிறைபடி, அடிமட்ட மக்களின் இயற்கையான, இயற்கையைச் சார்ந்த ஆணாதிக்கமல்லாத பண்ணையத்தபை, பண்ணையம் அல்லாத ஆணாதிக்கம் என்று அடையாளம் காட்டி, அப்பணைகளின் மீதான ஏகாதிபத்திய அழிப்பை அங்கீகரிக்கின்றனர். அதாவது செயற்கையாகக் கட்டியமைக்கப்பட்ட ஆணாதிக்க உலகமயமாதலின் பண்பாட்டில், அதற்குள் பண்ணை உரிமையை அடையாளம் காட்டியும், கோரியும் போராடக் கோரும் பண்ணையம், உலகமயமாதலுக்கு எதிரான இயற்கையை ஆதாரமாகக் கொண்ட மக்களின் பண்ணையத்தபை மார்க்சியம் அல்லாத எந்தப் பண்ணையமும் அடையாளம் காணவாயில்லை, காட்டியதாயில்லை, போராடவாயில்லை, போராடியதாயில்லை. மாறாக இதன் அழிப்பதில் இந்த ஆணாதிக்க உலகமயமாதல் செயற்கையான இயற்கை மறுப்பு பொருளாதாரப் பண்பாட்டில் இருந்தபடி, பரிசுவா பண்ணையல் கோரிக்கையை மூன்வதை ஆணாதிக்கத்திடம் பங்கு

Written by பி.இரயாகரன்

Thursday, 11 January 2001 20:06 -

கடேட்டுத் தம்மனை இணைத்துக் கொள்ளக் கோருகின்றனர். இதனை மறுத்து மார்க்சியப் பண்ணியம் போராடவது தவிர்க்க முடியாததாகி விடுகின்றது. இயற்கையின் மீது, அது சார்ந்த மனித வளர்ச்சிக்கும், தமது வாழ்வு ஆதாரங்களைப் பாதுகாக்கவும் இயற்கை சார்ந்து போராடிக் கொண்டு இருக்கும் அந்தப் பணிகளின் விடுதலகைக்கான பாதை மட்டுமே, பண்ணியத்தின் சரியான அரசியல் மார்க்கமாகும்.